

Busschaufförens yttrande till [REDACTED]
skriven av [REDACTED]

[REDACTED]. Den verkliga situation jag och [REDACTED] befunnit oss i har inte skilt sig från den vanliga grå och strävsamma vardagen som de flesta känner igen.

Alla, utom jag och polisen som har suttit på parkett, har naturligtvis svårt att tro annat än att det måste finnas någon grund för [REDACTED] misstankar och påståenden. Men det finns ingen grund.

Däremot finns det en förklaring och den är som följer.

Det var under ~~den~~ de 90 min han åkte med min 43:a den 2/5-86, som det hände dramatiska saker som i kombination med [REDACTED] tilltagande förvirring resulterat i [REDACTED] och nu slutligen [REDACTED]

Jag har mycket bra syn, gott mörkerseende och är inte färgblind.

Dessa obehagliga sanningar fick både [REDACTED] och jag tämligen snabbt klart för oss under bussresan, och detta kom att bli avgörande för våra fortsatta relationer.

Han antog att vi åkt i samma buss under mordkvällen.

Jag var inte riktigt säker på om vi åkt i samma buss under mordkvällen.

Jag ville att han beskrev utseendet på mannen han polisanmält, men han kunde inte. Allt eftersom jag pressade honom på en beskrivning av mannen, märkte naturligtvis [REDACTED] att jag började misstro honom och hur jag började bygga upp en mur mellan oss.

Han visade tydligt att han var osäker på om han polisanmält rätt person. Han ^{hade} stora problem, mycket stora, så stora att han något desperat ville att jag skulle titta på ett fotografi han hade hemma, så att han fick ~~en~~ klarhet i om han polisanmält rätt person.

Jag bestämde mig direkt för att inte samarbeta med denne [REDACTED] man. Han stod på sig. När vi kom hem till honom sprang han upp efter bilden, mot min önskan. Bilden sveper jag sedan snabbt över med blicken, på 1-1,5 m avstånd utan att röra en min eller säga någonting, varpå jag snabbt vänder mig om och gör mig klar att köra.

När jag skall titta på bilden är han så där förvåntansfull som bara barn kan vara. Han hade förväntat sig att äntligen få klarhet i hur det var med hans polisanmälda person, om han var polis eller inte. Han såg lika besviken ut som bara barn kan göra när jag inte sa något utan avspisade honom och bestämde mig för att köra. [REDACTED] vet än i dag inte riktigt vad jag sett och vad jag anser. Felet med [REDACTED] är att han inte begriper, att sådana saker har jag full rätt att undanhålla honom och massmedia. i

██████████ kände naturligtvis att jag tog avstånd från honom. Det var efter detta han förändrades till ██████████. Hans livs chans, hans stora scoop höll på att glida honom ur händerna.

Han började ställa ledande frågor, men fick inga svar. Svaren skrev han själv. Jag blev irriterad på honom, jag ville helst inte säga någonting till honom.

Detta hemlighetsmakeri från min sida grundade sig bara på att jag tyckte han var oärlig och omoralisk som ville tillrättalägga vittnesuppgifter i syfte att sätta fast en person, somot vilken han mycket tyklart visade att han kände starka personliga hatkänslor.

Detta uppträdande från mig, vände han ██████████ till, att jag var, säpo och hans polisanmälda polis skulle ha något diffust och grumligt förhållande, varmed hans s.k. polis började ta form genom att han ersatte obekräftar sanningar med rena lögnar, för att ha en chans att visa massmedia att det fanns grund för ██████████.

Antingen är ██████████ som inte begriper att varje vittne i en mordutredning måste svara för sig och hålla reda på sitt.

Hans ██████████ slog ut i full blom när han, utan min vetskap, skrev sin inlägga till juristkommissionen den 26/5-86.

I den ██████████ ljuger han, när han säger att jag och polisen fick honom av bussen den 18/3-86. Hans ██████████ börjar byggas upp från denna förljugna händelse den 18/3-86.

Det var ██████████ som själv lade ned sin utredningen 18/3-86, genom att på egen begäran upprepade gånger påpeka att jag inte hade kört hans buss under moerkvällen. När våra berättelser dessutom inte gick ihop på en enda punkt, återstod bara att svara på ██████████ och min utredning. ██████████ accepterar ändå inte att man lagt ned hans utredning. ██████████ säger att han sett ██████████ vid bussen. ██████████ har alibi hemifrån och är inte misstänkt för något brott, och ██████████ kan inte beskriva hur ██████████ ser ut, vad är då mer naturligt än att man lägger ned ██████████ anmälan.

Vad som hände med min utredning vet jag inte, eftersom jag inte frågat polisen. Och vem och vad jag sett avgör polisen, inte jag.

KAN ██████████ PÅ NÅGOT SÄTT VISA ATT HAN SETT ██████████ VID BUSSEN. NEJ. SKALL MAN ÄNDÅ FORTSÄTTA ATT TRO PÅ ██████████ NEJ. SKALL MAN TRO PÅ ██████████ ALIBI. JA.

Denna rättspraxis tillämpar vi i Sverige.

Det var denna ordning ██████████ ansåg han kunde ändra den 2/5-86.

Följande fackta bekräftar att ██████████

Den ██████████ är han ██████████ och tittar på den ene och den andre ██████████.

Den 11/3-86 avger ██████████ vittnesmål, där han säger att ett ungt par går på bussen och sätter sig framför honom och att en ██████████ går av bussen igen, och att denne ██████████ är samma som ██████████.

Den 26/5-86 skriver ██████████ sin inlägga. I den säger han att det unga paret som satte sig framför honom, på ett oförklarligt sätt samtidigt måste vara ██████████.

██████████ eftersom jag inte sett något ungt par, samtidigt som han framhåller att vi inte varit på samma buss därför att jag inte ser ut som "hans" chaufför och därför att han anser att jag inte kan veta något eftersom våra berättelser inte stämmer överens. ██████████

Detta resonemang ligger helt i linje med [REDACTED]

Den 4/11-87 kommer [REDACTED] I den ~~säger han~~ har han bytt ut det unga paret mot den ene av [REDACTED], som nu inte sätter sig framför honom.

[REDACTED] ändrar i sitt vittnesmål för att tillgodose sina egna intressen. [REDACTED].

Den 15/5-86 är [REDACTED]

Den 26/5-86 skriver han sin inlägga till juristkommissionen, i vilken han under 14/5 skriver att "Skuggan" skulle föreställa [REDACTED], enligt någon på Aftonbladet.

[REDACTED] säger han att "Skuggan" är [REDACTED] Om [REDACTED] vill övertyga om att han vet hur [REDACTED] ser ut, till och med så bra att man skall lita på [REDACTED] ~~skulle~~ har rätt i sina påståenden, får han inte hantera "Skuggan" som han gjort i ~~sin~~ inlagan den 26/5-86 och [REDACTED] 4/11-87, speciellt inte med tanke på [REDACTED]

För att övertyga skulle [REDACTED] redan i inlagan 26/5-86 talat om, om "Skuggan" är någon av [REDACTED] eller ingen av dem.

~~Det går inte inop på någon~~

Den 26/5-86 skriver han i inlagan att jag var mycket kort-hårig den 18/3-86. Jag var mycket långhårig den 28/2-86, och klippte mig mycket korthårig i mitten av april. Jag var m.a.o. mycket långhårig den 18/3-86.

[REDACTED] får ursäkta, men det är svårt att ta honom på allvar, Det går inte ihop på en enda punkt, Allt är en enda röra. Hade [REDACTED] tänkt sig att man skulle döma folk efter denna röra, [REDACTED] Det skulle i såfall bli det hittills värsta justitiemordet världen skådat.

Härmed har [REDACTED] icke ombedd visat att han är mycket osäker på vad han sett under mordkvällen och mycket osäker på utseendet på chauffören till bussen och mycket osäker på utseendet på [REDACTED] han påstår sig sett på bussen.

Det går inte ihop. Ge upp nu [REDACTED]

Är du medveten om att du går omkring och säger att jag sett [REDACTED]. Du säger inte att du har sett dem. Men jag har aldrig sagt till dig vad jag anser mig ha sett. Det är polisen som drar slutsatser av mina uppgifter, inte jag.

KAN [REDACTED] PÅ NÅGOT SÄTT VISA ATT HAN SETT [REDACTED] VID BUSSEN? NEJ .SKALL MAN ÄNDÅ FORTSÄTTA ATT TRO PÅ [REDACTED].
NEJ .SKALL MAN TRO PÅ [REDACTED] ALIBI? JA.

Denna rättspraxis tillämpar vi i Sverige.

Denna ordning vill nu massmedia ändra på genom att kräva att polisen lägga korten på bordet [REDACTED] Vilka papper. [REDACTED] är ju inte misstänkta för något brott, och [REDACTED] kan ju inte visa att han sett dem vid bussen under mordkvällen.

[REDACTED]

Fredagen den 27 nov 1987 kl 20 ca, ringer [redacted] till mig bl.a. för att förvissa sig att han har mitt fulla stöd [redacted].

Vad menar han med att fråga så. Tror han att detta är någon lekstuga. Det är ju han som ligger bakom [redacted]. Han har ju i 1,5 års tid med näbbar och klor hävdad att han har rätt när han säger att han har sett poliser vid bussen under mordkvällen. Då skall han kunna klara sig själv. Annars är man inget vittne.

Varför börjar han tveka nu när han skall [redacted] som han måste stå för, jo därför att han är inte och har aldrig varit riktigt säker på vad han egentligen såg under mordkvällen.

Detta faktum har han och jag haft klart för oss sedan den 2/5-86.

I inlagan den 29/5-86 säger [redacted] att han sett mitt hår i bussens innerspegel.

I boken har han ändrat detta till att det är [redacted] han ser i innerspegeln.

Jag ställer alltid in den spegeln så att jag ser in i bussen. Om [redacted] sett någon annan än mig i den spegeln, har han inte åkt i min buss.

Den 43:a jag körde var typ H11. Om [redacted] vidhåller att han sett allt han nämner i förhöret 11/3-86, inlagan 26/5-86 och [redacted] har han inte åkt med min 43:a under mordkvällen.

Det är mycket enkelt att visa att [redacted] omöjligt kan ha sett allt han säger sig ha sett innifrån bussen under mordkvällen om han suttit i en buss typ H11.

Sitter man i en buss typ H59 ser man lätt allt [redacted] säger sig ha sett.

Den andra 43:an var av typ H59.

Eftersom [redacted] fortsätter framhärda att jag var minst 5 min sen trots att jag inte var det, kan [redacted] ha åkt med en 46:a av typ H59 som kommit ca 5 min efter mig. Han skulle förmodligen inte reflekterat över varför den inte stannade utanför [redacted].

Jag ber nu massmedia att sluta omnämna mig [redacted]. Samtliga tidningar [redacted] har som hittills omnämnt mig i [redacted] har gjort det utan att ens höra med mig om jag existerar och om [redacted] historia är sann.

Jag skall inte avkräva tidningen Arbetet någon förklaring till varför jag inte är omnämnd i tidningen Arbetet mån 2/3-87 sid 15 längst ned i stycket under rubriken "Bekräftar uppgifterna från [redacted] Jag vill inte bråka om detta.

Jag vill istället att alla i fortsäktningen slubär att sätta likhetstecken mellan mig och [redacted]

Hittills har han ju bara visat fakta som tyder på att han måste ha åkt med någon annan buss än min. Låt mig då få slippa hans sällskap.

Busschauffören till buss 43-4 den 28/2-86 kl 232415 ca.